

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я
БУКОВИНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**

**м. Чернівці
20-21 лютого 2025**

**МАТЕРІАЛИ
З НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
З МІЖНАРОДНОЮ УЧАСТЮ
"МЕДИЧНА СИМУЛЯЦІЯ-
ПОГЛЯД У МАЙБУТНЄ"**

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Головний редактор:

Ігор Геруш — ректор закладу вищої освіти Буковинського державного медичного університету, д.мед.н., професор.

Редакційна колегія:

Володимир Ходоровський — к.мед.н., доцент, проректор із науково-педагогічної роботи;

Сергій Сажин — к.мед.н., доцент, начальник навчального відділу із сектором моніторингу якості освіти та інформаційно-аналітичного забезпечення;

Віталій Смандич — к.мед.н., керівник навчально-тренінгового центру симуляційної медицини, доцент кафедри внутрішньої медицини, клінічної фармакології та професійних хвороб;

Людмила Хлуновська — к.мед.н., доцент кафедри педіатрії та медичної генетики;

Валерія Андрієць — викладач коледжу Буковинського державного медичного університету, кафедра суспільних наук та українознавства;

Віталіна Сокорська — провідний фахівець навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Віталій Поточняк — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Василь Бондар — фахівець II категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини;

Едуард Зуб — фахівець I категорії навчально-тренінгового центру симуляційної медицини.

У тезах доповідей науково-практичної конференції з міжнародною участю лікарів, науковців та молодих учених, подаються стислі відомості щодо результатів наукової роботи, виконаної учасниками конференції.

М 42 Медична симуляція — погляд у майбутнє (для лікарів, науковців та молодих учених): наук.-практ. конф. з міжнар. участю.

Чернівці, 20–21.02.2025 року: тези доп. /Чернівці: БДМУ. — 292с.

УДК: 378.147.091.33–048.63:61(063)

М 42

Буковинський державний медичний університет, 2025

Інтегрованого ведення хвороб дитячого віку, яка впроваджена в Україні. Симуляційні технології, зокрема віртуальні та змішані симуляції, дозволяють лікарям навчатися в будь-який зручний час та в комфортних умовах. Це важливо для лікарів загальної практики, які часто мають обмежений час для традиційних навчальних заходів.

Загалом, симуляційні технології допомагають лікарям загальної практики підтримувати високу якість надання медичних послуг, підвищувати їхню компетентність, що є важливим аспектом безперервного професійного розвитку. Лікарі-слухачі майстеркласу високо оцінили заняття, проведені на базі Центру симуляційної медицини БДМУ, як ефективні заходи їхнього професійного розвитку.

ГІБРИДНІ СИМУЛЯЦІЙНІ ЗАНЯТТЯ: ОПТИМІЗАЦІЯ РЕСУРСІВ ДЛЯ ЕФЕКТИВНОГО НАВЧАННЯ

Меркулова Т.В.

Харківський національний медичний університет

Вступ. Харківський національний медичний університет — один із провідних центрів вищої медичної освіти на сході України, який, попри виклики війни, продовжує готувати висококваліфікованих медичних фахівців. Через нестабільність безпекової ситуації навчальний процес у ХНМУ вимушено залишається в гібридному форматі, адже повний перехід на офлайн режим наразі неможливий. Це ставить перед педагогічним колективом нове завдання — забезпечення високої якості освіти в умовах обмеженого повноцінного доступу до ресурсів університету для всіх здобувачів.

На тлі сучасних викликів медична освіта зосереджується на практичній підготовці, оскільки високі міжнародні стандарти вимагають не лише ґрунтовних теоретичних знань, а й досконалого володіння клінічними навичками для ефективного прийняття рішень у реальних медичних ситуаціях. Сучасна медична симуляція переживає не просто трансформацію, а стадію становлення як гнучкої, адаптивної педагогічної системи, що реагує на глобальні виклики. В умовах тривалої кризи, коли національна медична освіта ускладнена безпековими, економічними та подекуди й технологічними обмеженнями, гібридний формат стає не лише вимушеним рішенням, а і драйвером якісних змін у підготовці майбутніх лікарів.

Основна частина. Симуляційна педагогіка більше не обмежується лише технічним моделюванням клінічних ситуацій — вона трансформується в комплексний підхід, де поєднуються студентоцентризм, розвиток комунікативних навичок та пацієнтоорієнтованість. Навчання стає багатовимірним: студенти не просто засвоюють алгоритми дій, а й формують клінічне мислення, рефлексію та емоційний інтелект.

Гібридне симуляційне навчання в медицині поєднує традиційні очні методи з дистанційними технологіями, забезпечуючи гнучкість та доступність освітнього процесу. Основними компонентами такого навчання є: синхронні й асинхронні онлайн-активності, використання віртуальних симуляторів та реальних манекенів, інтерактивні платформи для оцінювання знань і зворотного зв'язку, а також моделювання клінічних сценаріїв із комбінованим підходом. Такий формат дає змогу оптимізувати ресурси, адаптуючи навчання до різних умов, конкретних обставин та потреб здобувачів освіти.

Безсумнівно, цифрові технології відіграють ключову роль у гібридному симуляційному навчанні, даючи змогу моделювати клінічні сценарії та проводити інтерактивні тренінги навіть за відсутності фізичного доступу для всіх здобувачів до симуляційного центру. У ХНМУ широко використовується платформа Moodle, де розміщуються всі навчальні курси відповідно до освітніх програм, вони містять теоретичні матеріали, відеолекції, відеоінструкції щодо виконання практичних навичок, тестові завдання, посилання і рекомендації щодо використання інтерактивних платформ тощо.

Для дистанційного моделювання клінічних ситуацій різні кафедри ХНМУ запроваджують використання платформ віртуальних клінічних випадків та віртуальних лабораторій (CASUS, AMBOSS, Labster та ін.), що дають змогу здобувачам відпрацьовувати алгоритми діагностики й лікування в безпечному цифровому середовищі, підвищують їхню мотивацію завдяки елементам гейміфікації. Наприклад, перед практичним заняттям студенти можуть пройти віртуальну симуляцію з проведення серцево-легеневої реанімації, а під час очного тренінгу вже працювати з манекенами, маючи чітке уявлення про послідовність дій. Інтерактивні платформи, такі як Google Meet, Microsoft Teams, Zoom, активно використовуються для командних тренінгів, розбору клінічних кейсів, а також для проведення об'єктивного структурованого клінічного іспиту (OSKI) у дистанційному форматі.

Проте зміни торкаються не лише здобувачів — гібридний формат, діджиталізація, інтеграція нових технологій змушують і викладачів

мобілізувати свої зусилля задля постійного професійного розвитку. Просто передавати знання більше недостатньо — сьогодні потрібно навчатися разом зі студентами, адаптувати традиційні методики, оволодівати цифровими платформами та шукати творчі рішення: як зробити симуляційне навчання захопливим і ефективним. Це не просто виклик — це унікальна можливість для викладачів перетворитися на дизайнерів освітнього процесу, експериментувати з форматами навчання, переосмислювати роль симуляцій не лише як тренувальних вправ, а як інструментів для моделювання реальних клінічних сценаріїв, наповнених емоціями, відповідальністю, комунікацією та командною взаємодією.

Висновки. Гібридне симуляційне навчання перестає бути просто компромісним рішенням в умовах кризи — воно формує нову парадигму підготовки лікарів, яка орієнтована не лише на технічні навички, а й на розвиток інтегрованих компетентностей. Це виклик, але водночас і можливість для створення нового рівня медичної освіти, що відповідає глобальним стандартам і реаліям сьогодення, підхід, який збагачує не лише студентів, а й самих педагогів, адже вони отримують безцінний досвід, що розширює межі їхньої професійної майстерності.

Перспективним напрямом подальшого розвитку симуляційної освіти є посилення колаборації між різними навчальними закладами та клінічними базами. Об'єднання зусиль дасть нагоду ефективніше використовувати наявні ресурси, створювати міжуніверситетські симуляційні центри та інтегрувати телемедицину в навчальний процес. Такі підходи сприятимуть розширенню доступу до якісного симуляційного навчання, особливо в регіонах з обмеженими можливостями. Важливим завданням залишається розроблення спільних стратегій, що дають змогу забезпечити стійкість та гнучкість симуляційної освіти, адаптуючи її до сучасних викликів та потреб майбутніх лікарів.

Список використаних джерел:

1. Журавльова Л.В., Олійник М.О., Федоров В.О., Сікало Ю.К. Досвід використання платформи віртуальних клінічних випадків CASUS під час підготовки студентів на кафедрі внутрішньої медицини. Східноєвропейський журнал внутрішньої та сімейної медицини. 2023;2. С:55–62.
2. Buja LM. Medical education today: All that glitters is not gold. BMC Med Educ. 2019;19(1):110
3. Elshama S.S. How to apply Simulation-Based Learning in Medical Education? Iberoamerican Journal of Medicine. 2020; 2:79–86

4. Berman NB, Durning SJ, Fischer MR, Huwendiek S, Triola MM. The Role for Virtual Patients in the Future of Medical Education. Acad Med. 2016 Sep;91(9):1217–22.

ВПЛИВ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ OPENLABYRINTH НА ЕФЕКТИВНІСТЬ НАВЧАННЯ: ERASMUS+SIMS «СИМУЛЯЦІЙНА МЕДИЦИНА ТА СЦЕНАРІЙ-ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ З НАДАННЯ НЕВІДКЛАДНОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ»

Мислива О.О., МIRONЮК С.А.

Дніпровський державний університет внутрішніх справ, м.Дніпро

Вступ. Інтеграція інформаційної продукції в освітній простір на онлайн-платформах активізувалась в Україні наприкінці 2020 року внаслідок потреби забезпечити безперервне навчання в умовах коронавірусної хвороби, що унеможливило оффлайн-навчання. Освітня діяльність мала стрімко охопити прогресивні форми й методи ІТ, які засвідчили свою ефективність у міжнародній практиці. Особливу значущість у цій складній ситуації набула підготовка поліцейських із надання своєчасної домедичної допомоги особі при настанні невідкладного стану, що виникає під час отримання травм та нещасних випадків, знання і навички якої покликані рятувати життя. Відповідні обов'язки для поліцейських під час службової діяльності, які не мають медичної освіти, передбачені чинним законодавством [1; 2].

Водночас, навчальні дисципліни, які мають не лише теоретичну, а і практичну складову, що вимагає відпрацювання мануальних маніпуляцій, отримали найскладніші виклики з питань методичного забезпечення та механізму їхньої реалізації в онлайн-режимі. Виникла потреба в розробленні та впровадженні сценарій-орієнтованого та симуляційного навчання, у тому числі, його подальшого використання як допоміжного інструменту для оффлайн навчання та самоосвіти 24/7 поза межами навчальних аудиторій.

Реалії повномасштабної війни в Україні, розпочатої РФ, дестабілізували процес аудиторного навчання та зміцнили розглядуваний підхід до побудови освітнього процесу.

Зміст. Потреба постійного удосконалення та уніфікації навчального процесу в ДДУВС, а також реалії воєнного стану, вимагали запозичення міжнародного досвіду та кооперації з фахівцями в галузі надання домедичної допомоги та освіти в цій сфері. Тож ДДУВС став учасником